

Keväthanget kimaltavat Rovaniemellä

Vuonna 1995 olimme Riitan kanssa rukouskierroksella Lapissa mukana nippu traktaatteja. Meille alkoi kirkastua näky, että voisimme olla lähetystyössä Suomessa, toivon mukaan Lapissa. Seurakuntamme on vahvasti lähetyspainotteinen, ja myös meillä oli haave lähetystyöstä. Olimme kesätiimissä Unkarissa ja harkitsimme vakavasti lähtöä sinne tai ehkä Kanadaan. Riitan halvaus muutti nämä suunnitelmat haaveiksi. Mutta nyt ovi Pohjois-Suomeen on auennut.

Pastori Jorma ja Turun Raamattu Puhuu -seurakunta lähettivät meidät aikoinaan pohjoiseen - Poriin. Viisi vuotta siellä eivät menneet hukkaan. Kun Kainuussa radiotyö alkoi kantaa hedelmää, olimme valmiit lähtemään sinne; lähettäjinä olivat pastori Brian ja Helsingin Raamattu Puhuu -seurakunta. Kuusi vuotta Kainuussa vahvistivat pohjoisen kutsua. Vuoden 2005 jälkeen seurakunnassa tapahtui muutoksia maailmanlaajuisesti. Teimme rukousmatkan Lappiin, mutta palasimme kuitenkin Vaasan kautta Varsinais-Suomeen ja Saloon. Saatoimme rakkaat äitimme haudanlepoon. Salossa seurakunta alkoi saada muotoaan. Kun Jumala nosti Salossa Tonin ensin opetuslapsiksi ja sitten pastoriksi, oli aika kypsä muutollemme Rovaniemelle.

Apostolien teoissa luvussa 16 Paavali tuli Filippiin, etsi rukouspaikan, kohtasi Lydian ja ovi hedelmälliseen työhön avautui. Olemme nyt olleet Rovaniemellä kuukauden päivät ja olemme tunteneet olomme kotoisaksi. Oltuamme täällä viikon, havaitsimme olohuoneen patterin vesivuodon, jonka seurauksena muutimme pariin kuukaudeksi toiselle puolelle kaupunkia Ounasvaaran rinteeltä Korkekonvaaran rinteelle.

Ensimmäisinä päivinä poikkesimme tutustumassa paikalliseen kristilliseen kirjakauppaan ja sen pitäjiin. Näimme ilmoituksen Holokaust-näyttelystä kirjastolla ja maininnan että sinne tarvitaan vapaaehtoisia päivystämään. Tuumasta toimeen, olin siellä kolmena päivänä kantamassa korteni kekoon ja tutustumassa paikkakunnan kristittyihin. Syksyllä näyttely on kai esillä Utsjoella. Rukoillaan, että pääsisimme sinne mukaan.

Syksyllä kun vierailimme Lapissa kahdesti, tutustuimme Onewayn alkavaan työhön yhdessä Kemijärven ystäviemme kanssa. Niinpä olimmekin taas viikko sitten heidän sunnuntaijuhlassaan. Ikolat ja Riitta hoitivat laulun johdon ja minua pyydettiin jakamaan ehtoollinen. Siunataan heidän työtään ja tätä syntynyttä yhteyttä. Siitä meidät tunnetaan Hänen opetuslapsikseen, että meillä on keskinäinen rakkaus.

Tuomas oli auttamassa muuttopuuhissa, mutta nyt hän on ollut matkoilla. Kemijärvellä kävimme pitämässä kotikokouksen ja vietimme yhdessä ehtoollista. Suunnitelmissa on, että käymme Kemijärvellä kerran kuukaudessa. Pidetään sielläkin asuvat ystävät rukouksessa. Todennäköisesti tulemme pitämään kerran kuukaudessa kotikokouksen myös meillä, kunhan saamme nämä muuttotohinat rauhoittumaan.

Sunnuntaina kävin Saila Seurujärven ja Lasse Heikkilän konsertissa Rovaniemen kirkossa.

Tänään vierailin paikallisen Pelastusarmeijan avoimien ovien kahvihetkessä. Sielläkin oli kotoisa yhdessäolo Sanan ja laulun ääressä. Tulin kristillisen kirjakaupan kautta kotiin ja hiihtoladulle.

Ihmisiin on täällä helppo ottaa kontaktia ja he jäävät juttelemaan. Molemmissa asuinpaikoissa, koiralenteilla ja hiihtolenkillä... sama ilmiö: avaat suusi, alat juttelemaan ja heti saat vastakaikua.

Hepreaa olemme opiskelleet, mutta emme ole vielä saaneet harjoitella puhumista täällä vierailevien israelilaisten kanssa, jotka Herra myös on laittanut sydämelle.

Menemme eteenpäin rukouksessa. Herra on luvannut meitä johdattaa kun kuljemme rukoillen. Miten työ etenee, on meille täysi arvoitus. Nautimme eläkepäivistä ja olemme Hänen käytettävissään.

Kiitos rukouksestanne

Antti ja Riitta Koskenpää
koiraevankelistat: Ilo, Riemu ja Ipana